

ральних слів (домінанти і компонентів ядра). Найбагатшою семантичною структурою відзначається домінанта 'strong', чий семний набір налічує 26 позицій, зафіксованих словником [1]. Потужними полісемантами є прикметники 'solid' (20 ЛСВ), 'stout' (14 ЛСВ), 'sound' (13 ЛСВ), 'tough' (10 ЛСВ). По дев'ять лексико-семантичних варіантів мають члени ядра 'firm', 'hale', 'resolute', 'vehement'. Лексичні одиниці 'violent', 'staunch' та 'sturdy' містять вісім, сім і шість компонентів значення відповідно. Розвиненою семантичною структурою характеризуються ад'єктиви 'sinewy' й 'stalwart' (по п'ять ЛСВ). Від чотирьох до двох ЛСВ є у прикметників 'muscular' (4), 'vigorous' (4), 'potent' (3), 'robust' (3), 'virile' (2).

3. Периферійні прикметники, маючи потенційно такі ж можливості розвитку, як і центральні лексеми, фактично актуалізують лише деякі з них. Периферійні слова обов'язково містять у своєму значенні хоча б один лексико-семантичний варіант, притаманний елементам ядра. Наприклад, моносемант 'puissant' входить до множини периферійних значень лексико-семантичної групи 'strong' єдиним лексико-семантичним варіантом своєї семантичної структури (за даними словника [1]): 'possessed of a wielding power; having great authority, or influence; mighty, potent, powerful'. Прикметник 'cogent', що також належить до периферійних значень лексико-семантичної групи 'strong' мав лише два лексико-семантичні варіанти у своїй семантичній структурі (другий із них вже вийшов із вжитку): (1) '<...> powerful, forcible; (2) 'Of persons: Employing force or compulsion'. Трьома лексико-семантичними варіантами представлений прикметник 'strenuous': (1) 'Of persons or their dispositions: Vigorous in action, energetic <...>; (2) (застарілий) Of inanimate things: Strong, powerful in operation; also, physically robust; (3) Of action or effort: Vigorous, energetic; now with stronger sense, persistently and ardently laborious <...>. Однак, серед периферійних прикметників є й такі, що мають розвинену семантичну структуру, але лише окремими її елементами перетинаються з досліджуваною лексико-семантичною групою. Наприклад, прикметник 'bold' із десяти зафіксованих словником [1] лексико-семантичних варіантів, внесений до списку периферії домінанти 'strong' завдяки двом із них: (5) 'Strong, mighty, big. Of grain, etc.: Well-filled, plump. Of fire or wind: Strong, fierce'; (7) fig. 'Showing daring vigour <...>; vigorous, striking'. Аналогічно, прикметник 'stable', маючи великий набір лексико-семантичних варіантів, належить до периферійних значень групи з домінантою 'strong' за лексико-семантичними варіантами (1) (c) 'Firm in consistency, solid' та (6)

(e) 'Strong, capable of endurance' (останній є застарілий). Інші елементи семантичної структури прикметника 'stable', як от (2) 'Stationary, keeping to one place'; (3) '<...> Of a system of bodies: Having a permanent structure of constitution; not liable to fail or vary <...> Of government, institutions, customs, etc.: Securely established; not liable to destruction or essential change' тощо у даному випадку є нерелевантними, оскільки не співвідносяться з лексико-семантичною групою домінанти 'strong'.

Література:

1. A New English Dictionary on Historical Principles (Vol. I – XII) / Ed. by J.A.H. Murray. – Oxford, 1888-1933.

KEY CONCEPTS OF LANGUAGE TESTING

Hnapovs'ka L. (Sumy)

The key concepts which are treated in the paper are: "TESTING", "READING" and "TESTING READING". The fundamental tenet of the research is the claim that "it is only by trying to operationalise our theories and our understandings of the constructs through our assessment instruments that we can explore and develop our understanding" [1: 2]. With this in mind I aim to give a brief overview of the nature of:

- language testing as "a method of measuring a person's ability or knowledge in a given domain" [3];
- reading as one of the language learner's cognitive and perceptual abilities;
- putting the two together, i.e. testing reading – designing assessment instruments for measuring reading abilities "in ways that are appropriate for a given purpose, context, and group of test-takers" [2: 9].

The purpose of this paper is also to provide personal reflections on how and to what extent the above knowledge has been operationalised so far in the Ukrainian language testing situation as well as to share the insights gained about reading tasks development and piloting within the framework of the Project "Assessment in ELT" which was launched by the British Council Ukraine in February 2006.

The key points under analysis are based on Bachman & Palmer's [2] philosophy of language testing and can in brief be formulated in the following way:

language testing should be closely related to language teaching.
 Hnapovs'ka L. Key Concepts of Language Testing // Л. Hnapovs'ka / Каразинські читання: Людина. Мова. Комунікація: матеріали XII Міжнародної наукової конференції. - Харків, 2007. - С. 83-84.

ing and language use;

- what should be built into testing are considerations of fairness;
- test-takers (as well as stakeholders in general) should be provided with as complete information about the entire testing procedure as possible;
- the individual test qualities cannot be evaluated independently, but must be evaluated in terms of their combined effect on the overall usefulness of the test;
- test usefulness should be an overriding consideration for quality control throughout the process of designing, developing and using a particular language test;

➤ the test is considered to be useful through being:

- *reliable* (it should be a consistent instrument of measuring the target language ability across different characteristics of the testing situation);
- *valid* (the interpretations that testers make on the basis of test scores are to be meaningful and appropriate);
- *authentic* (the characteristics of a given language test task should correspond to the features of a target language use task);
- *interactive* (test taker's individual characteristics are to be involved in accomplishing a test task);
- *practical* (the test should be the one whose design, development and use do not require more time and resources (both human and material) than are available. We are to take decisions on the ways in which the test will be implemented and on whether it will be developed and used at all judging by how practical it appeared to be).

What also adds up to test usefulness is the *impact* it produces on society and educational systems (*Macro-impact*) as well as upon the individuals (test takers, teachers) within those systems (*Micro-impact*). An aspect of particular interest in this respect is "washback" which is still one of the controversial issues of testing.

Bibliography:

1. Alderson, Ch. J. *Assessing Reading*. – Cambridge: Cambridge University Press, 2005.
2. Bachman, L.F. and A. Palmer *Language Testing in Practice*. – Oxford: Oxford University Press, 2000.
3. Brown, H.D. *Teaching by principles: An interactive approach to language pedagogy*. – White Plains, NJ: Addison, Wesley, Longman, 2001.

ІНТЕНЦІЇ У СТРУКТУРІ МОВНОЇ ОСОБИСТОСТІ

Гнатковська О.М. (Чернівці)

Складність дослідження інтенції полягає в відсутності єдиного однозначного визначення цього явища, незважаючи на те, що всі сучасні дослідження, пов'язані з проблемами комунікації, прагматики та теорії мовних актів використовують цей термін. Інтенція вивчалась в роботах М.М. Бахтіна (1979), Т.Г. Винокур (1993), В.З. Дем'янова (1989), О.Г. Почепцова (1986), О.П. Савельєвої (1991), М.Ю. Федосюк (2001), Н.І. Формановської (1986), Е.Р. Шакірової (2003), Г.П. Грайса (1989), Дж. Остіна (1986), Дж. Серла (1986), П. Стросона (1986).

Інтенції належить особлива роль в процесі мовленнєвого спілкування: її правильна реалізація та розпізнавання є основою порозуміння між мовцем та слухачем. Саме тому науково-методичний опис явища інтенції потребує вивчення закономірностей структури мовної особистості.

Ю.М. Караулов під мовною особистістю розуміє „сукупність здібностей і характеристик людини, що обумовлюють створення і сприйняття нею мовних висловлювань” [2: 3]. Ці здібності впливають на вміння мовця реалізувати його інтенцію, а слухачу допомагають правильно розпізнати її. В.І. Карасик визначає мовну особистість як „людину, яка існує в мовному просторі – в спілкуванні, в стереотипах поведінки, зафіксованих у мові, в значеннях мовних одиниць та змістах текстів” [1: 7]. Тобто людина, як носій певної мови, володіє низкою стереотипних засобів вираження інтенцій та реакцій на них.

Традиційною є трирівнева схема структурної організації мовної особистості Ю.М. Караулов: семантикон, тезаурус і прагматикон, для яких вчений встановлює специфічні для них одиниці, відносини і стереотипи. Семантикон або вербально-семантичний рівень припускає для носія володіння природною мовою. Тезаурус або когнітивний рівень, одиницями якого є поняття, ідеї, концепти, охоплює інтелектуальну сферу особистості, що дозволяє досліднику через мову, через процеси говоріння і розуміння охопити знання, свідомість, процеси пізнання людини. Прагматичний рівень включає мету, мотиви, інтереси, установки [2: 5].

Дослідження інтенцій у структурі мовної особистості включає дослідження 1) семантичних засобів вираження інтенцій (рівень семантикону мовної особистості); 2) процесів появи інтенції у свідомості мовця та їх розпізнавання у свідомості слухача, концептуалізації